

ТУРЦИЯ

ВЪСТНИКЪ ЗА НАРОДНИТЕ ИНТЕРЕСИ.

ТУРЦИЯ излязва сѣка сѣбота. Годишната цѣна за въ имперіята, по царската поща, е 3 бѣли мецдиѣта; вънъ отъ имперіята, 4 бѣли мецдиѣта. Спомоществованіята трѣбува да сѣ годишни и предплатени. Писмата които са отнасятъ до редакціята надписуватъ-са до Никола Геновичъ. Външните настоятели отговарятъ за вѣстникътъ. Подписката за спомоществованіята става направо у Ц—градъ-Галата при Никола Геновичъ, издатели на вѣстникътъ.

РЕДАКТОРЪ И ИЗДАТЕЛЪ НИКОЛА ГЕНОВИЧЪ.

Новината дадена отъ Армонія и за която нѣ хортувахми въ послѣдніятъ си членъ върху патриаршескити борчови, дали е истинска, дали е нѣжкъ лъжлива? нѣе незнайми. Обаче нѣе я мислими лъжлива или най на малко твърдѣ бързелова.

Безъ съмнѣніе Гръцкити имать нужда отъ пари, и тѣ търсѣтъ сѣкакви срѣдства за да събиратъ. Нѣ народътъ разумъ злоупотребиеніето което прѣвѣтъ сѣсъ нѣгови-ти пари. Сега той не ще веки да дава, и на това той си има правото. Бѣлкимъ трѣбува да са употребяватъ нѣгови-ти пари за да струва злото или по-добрѣ да надѣйс-твуватъ на другити срѣдствата да го стру-ватъ? Напротивъ трѣбува да са употребя-ватъ нѣгови-ти пари за да са запрѣтѣва зло-то и да са струва доброто.

Тѣй, нѣе мислимъ чи грѣцкитъ народъ нѣма да даде нищо за да са заплататъ мнимити борчови на патриаршіята. Защото ако народътъ платѣши утрѣ мнимити борчо-ви на духовенството си, това сѣщо духо-венство можи да изфабрикоса пакъ утрѣ дру-ги лъжливи билети и идѣщата недѣля трѣ-бува пакъ да са зафани.

Нѣе казувачи мнимити борчови, сирѣчь бор-чови лъжливи, въображителни. Защото тѣ произлязуватъ сички или почти сички отъ лъжливи билети които подписуватъ новити патриарси и новити епископи, и чрезъ които сѣки новъ патрикъ или новъ епископъ са влага да заплати таквази или таквази една сума на тѣзи които са го наименовали па-трикъ или епископъ.

Нѣ трѣбува ли да са плаща за да ста-ни нѣкой патрикъ, епископъ, митрополитъ, архимандритъ, попъ, дяконъ ? Онѣ които продаватъ или купуватъ духовнити чиновни не струватъ ли една вина която Богъ анатематиса чрезъ устата на свѣти Петра въ Симона магесникътъ? Да са пла-щатъ лъжливити билети подписани отъ свѣ-токупци, нали ще кажи да ставами сами ви-новни за свѣтокупуване? Нали поднадами подъ анатемата на свѣти Петра?

Нима грѣцкитъ народъ иска да са ана-тематиса както Симонъ магесникътъ? Нима българскитъ народъ иска да са анатемати-са както Симонъ магесникътъ? Нима Алба-невити, Бошняцити, Караманліити искатъ да са анатематисѣтъ катъ Симонъ магесникътъ?

Ако борчовити на грѣцката патриаршія произлязубаха отъ напр. виніето на една чер-кова, на единъ спиталъ, на едно училище . . . тѣзи борчови трѣбуваше безъ никакво съ-мнѣніе да са запла тѣтъ отъ народътъ

който са ползува отъ тѣзи черкува, отъ този спиталъ и отъ това училище. Защото праведно е да плаща за едно нѣщо отъ ко-ето можи да са ползува.

Нѣ каква полза има народътъ отъ про-мѣняваніето на единъ патрикъ, на единъ ми-трополитъ, на единъ епископъ? Прочее да плаща лъжливити билети подписани въ слу-чай на тѣзи промѣняванія, нали прави да на-сърчвава тѣзи промѣняванія? Нѣка предло-жимъ чи единъ сарафинъ отъ Фенеръ при-добѣи сто хилѣди гроша отъ промѣняваніето на единъ патрикъ, нима той нѣма да интри-гува пакъ сѣсъ сѣкакви срѣдства за да до-кара едно ново промѣняване за да можи да придобѣи още сто или двѣсти хилѣди гроша?

Можи да ни кажатъ нѣкой-си: нѣ ако не са заплататъ борчовити на патриаршіята, тѣ тогиза ще фѣрли топѣтъ.

На това отгларъ нашѣтъ отговоръ е чи нѣма никакво зло ако грѣцката патриаршія фѣрли топѣтъ, сирѣчь ако обади на грѣцки-ти сарафи, споредъ евангеліето, давами за нищо нѣщо което не кустисува нищо. Про-чее Іесусъ Христосъ не е продавалъ духов-нити чиновни, и апостолити не са продавали свѣтіятъ духъ. Слѣдователно черкувата не ви е длѣжна нищо.

Подиръ това патриаршіята можи да кажи пакъ на грѣцкити сарафи: единъ мюхлюз-лъкъ е най-малкото наказаніе което черку-вата и правителството могаѣтъ да ви сто-рѣтъ за ужисната вина която вие направих-те кѣту туряте върху патриаршескитѣ тронъ или върху други нѣкой прѣстолъ единъ не-достоеенъ човѣкъ който ще са сваля утрѣ отъ васъ или отъ единъ отъ тѣзи които правѣтъ гнусніятъ ви занаятъ.

Сега сичкити хора хортуватъ на Фе-неръ за скорошното променяване на новіятъ патрикъ. Нѣкой си укоряватъ новіятъ па-трикъ между другите чи билъ ушь продаъ за двѣсти петдесетъ хилѣди гроша еписко-піята си отъ Анасія на епископътъ който го наслѣдилъ. Тѣзи нѣща нѣе ги извѣствами кѣту единъ слухъ който са раздава по Фе-неръ, а нѣ кѣту едно истинско нѣщо.

Нѣ ако това нѣщо е истина, не е ли срамно за онѣ които продадоха патриаршія-та на дѣда Софронія, да го укоряватъ сега за дѣто е продаъ първата си епископія са-мо и само, вижда-са работата, за да имъ за-плати? Отъ кои правдини искатъ онѣ, кои-то нѣматъ съвѣсть въ главата си, да има дѣ-до Софроній.

То са знай чи нѣе мразими грѣцкото ду-ховенство. Нѣ нѣе сми готови да го под-

държами срѣщо сичкити фанариотски сарафи и срѣщу сичкити онѣ които ще го напада-тъ безправедно.

Тѣй нѣе намирами за твърде безправе-дно за дѣто искатъ днесъ отъ нѣго пари на грѣцката патриаршія за да са платятъ лъжли-вити борчови; нѣ нѣе намирами за твърдѣ без-праведно щото грѣцката патриаршія да земѣ отъ Високата-Порта заповѣди за да на-ложи на народътъ, билъ грѣцки, билъ българ-ски, заплащаніето на тѣзи лъжливи борчови.

Има повече. Нѣе поддържачи чи има е-дна презмѣрна неблагодарностъ отъ страна на грѣцкити търговци дѣто не плащатъ бор-човити на патриаршіята, ако тѣзи борчови сѣ истинни; защото зеингилѣжѣтъ на сичкити почти тѣзи търговци е останалъ отъ нѣкои отъ тѣхнити прѣдѣди които, кѣто са бивали епископи или патрици, сѣ убогатавали соб-ственнити си фамилии кѣту са съблѣчали и убирали народътъ.

Въ послѣдніятъ си брой, кѣту хортува за българскити вѣстници и за тѣхнити раз-лични начала, Сѣвътникътъ докунди-сува нѣ само вѣстникътъ ни, нѣ още и нази-лично кѣту казува чи сми са прѣдали ушь на една прапаганда която глѣдала да раз-клати религиознитѣ убѣждения на народътъ ни, и сѣсъ този начинъ той ни осѣжда чи сми противници на народнитѣ интереси.

Нѣе и други пътъ сми казали, чи реда-кторити на Сѣвътникътъ сѣ хора зави-стливи и страстни. Нашіятъ вѣстникъ нѣма онѣзи цѣль която редакторити на Сѣвът-никътъ блѣнуватъ и проповѣдуватъ днесъ. Нѣе нѣмами нужда да са продавами. Защото нѣ само можимъ да си жиевѣмъ добрѣ сѣсъ заплатити които земами отъ службата си, нѣ още можимъ да прѣхрѣнявами и рѣдактори-ти на Сѣвътникътъ които не сѣ си ве-ли заплатити още отъ патронити си.

Прочее, попрището на Турція нѣе и нѣма да бѣди никогѣ таквази каквото го проповѣдува московската пачавра; нѣ такво-зи каквото не ѣ износя да го кажѣ. Нѣка кажимъ по-добрѣ, попрището на Турція не е да расклаща религиознитѣ убѣждения на народътъ ни; нѣ да блѣска лошавити вліянія на папрусизмѣтъ и онѣ отъ наши-ти представители и чорбаджии които върша-тъ народнитѣ ни работи въ чужди канцеларии.

Ето попрището на Турція; ето и жела-ніето на народътъ. Нѣе ще си го слѣдувами безъ да ни е нити най малко грижа отъ интри-гити на балкапанскити чорбаджии и отъ клеветити на Сѣвътникътъ, органъ на Русити.

ИЗГЛЕДЪ НА БЪЛГАРСКИТЕ РАБОТИ.

Най-важната новина, която обладава днес сичките духови и които трябва да забележимъ, къту единъ новинар, е безъ съмнение минимото завръщаніе на заточенити ни владци. Споредъ приказките които ставали въ нѣкой отъ балканските кантори, царското правителство било изпроводило била потребнитъ заповѣди до управителити.

Нашити Българи немогатъ ощи да са наравуватъ на тази новина. Съки вика шюкиръ видяхи и не представителити веднашки да свършатъ работа. Следователно тѣ учакуватъ отъ еъ на день съсъ нетърпение пристигнуваніето нѣмъ, както чинугити ожидаватъ Месія. Нѣ ще ли да са изпълнятъ надѣждити нѣмъ? нѣе незнайни.

Онова което знайни е чи тѣзи новина е съвършено безосновна. Прочее какъ можимъ да предложимъ чи царското правителство ще гетирдиса народнити ни владци, които гръцката патриаршія е проводила на заточение и които мрази да ги види? Какъ можимъ да предложимъ ощи чи царското правителство ще ги гетирдиса тука безъ съчувствіето на гръцката патриаршія подъ властѣта на която тѣ са намиратъ?

Отъ тука съки отъ нашити Българи можи да забележи чи и това е пакъ една лъжа на представителити. Защото до когито черковниятъ ни въпросъ ще стои нерешенъ и до когито нѣе ще стоимъ неспогодени съсъ гръцката патриаршія, народнити ни владци немогатъ никоги да са помръднатъ отъ мѣстѣта си. Нева представителити, Съвътнѣкътъ и Гайдата научатъ отъ назн тѣзи чиста истина

Нѣе мислимъ да не би представителити да са прѣснали нарочно тѣзи новина само и само да служи за ко нтра на повинната за заплащаніето на гръцкити борчови.

Новинити които прѣйхми отъ България съсъ послѣдната поща сж отъ 10 Септември.

Кореспонденцията ни отъ Казанлъкъ помѣстена по нататѣкъ пофалѣва главното училище сега наскоро съставено въ този градъ и укорѣва другити училища. Тя излага ощи и нѣкой-си затваряния които станали отъ страна на нѣкой-си епитропи, по причина на избѣганіето на нѣколко ученици отъ кѣренското училище.

Отъ една страна нѣе сми радостни къту глѣдами съгласіето въдорено помежду младити и еснафити отъ този градъ, които сполучили да направатъ едно главно училище. Нѣе отъ друга страна нѣе съжелявани постѣпкити на ощи отъ нашити съотечественици които противодѣйствуватъ на това предприятіе само и само за единъ инатъ. Несъгласіето прави съкоги зараръ: то не е ползувало никоги народити и хората.

Най-добриятъ съвѣтъ който можемъ да дадемъ на Казанлъченити е да са трудатъ да прикротѣтъ страстити на раздорѣ и да уувѣждатъ съгласіето помежду си и помежду градската си община, съгласіе което само ще можи да ги спасе и да ги вкара въ пѣтътъ на просвѣщеніето.

— Друга една кореспонденция отъ Едрене са уплакува пакъ отъ грѣкоманѣжкѣтъ. Споредъ тѣзи кореспонденция, тамашинити граждани спѣтъ въ едно дълбоко невежество. Тѣ нѣматъ никаако чувство къмъ народността. Съки отъ тѣхъ предпочита мѣсто на грѣцѣжмѣтъ. Градскити училища са намиратъ въ една голяма безредба. По едно особено любопитство което заключава тѣзи кореспонденция, нѣе разсѣдихми за добръ да я туримъ предъ очити на читателити си, къту оставами за други пѣтъ да направимъ забележити си.

— Кореспонденцията ни отъ Габрово заслужава едно особено вниманіе отъ страна на нашити читатели. Тя са уплакува, и уплакува-са твърдѣ праведно, отъ злоупотребеніето на правдата отъ нѣкой-си чорбаджіи, за поправѣта на които градскити управителіе необращаѣтъ вниманіето си, както и отъ лошавити миризми на една салхана направена нѣе срьдъ градѣтъ, която повръждаѣла твърдѣ много здравіето на жителити.

Нѣе мислимъ чи добръ ще сторимъ да забележимъ на градскити управителіе щото да земѣ добри мѣрки за изчищаваніето на тѣзи злоупотребеніи и да направи да са примѣтити на друго мѣсто рѣченната салхана, която повръжда не само здравіето на жителити, нѣе ощи прави зорѣни да ставатъ жертва нѣкои хоридѣ отъ безграниціето на управителити.

— Нѣкои пѣтници които пристѣгнаха отъ Македонія ни убавѣдѣтъ че Владиката отъ Струмица харесалъ женѣта на единъ човѣкъ отъ едно село и я завлекълъ съсъ себѣ си на Струмица. Споредъ пѣтницити, владиката когато излазувалъ да са расхожда земѣлъ та скривалъ дрѣхити на женѣта за да неможи да побѣгнѣ. Мажѣтъ искалъ назадъ женѣта си; нѣе кой го слуша.

Ето още една безнравственна и противорелигиозна постѣпка на фанаріотскити владци. Нѣека московската пачапра — Съвътнѣкътъ — какъ пакъ чи нѣе нападами върѣта.

— Единъ отъ нашити тукашини съотечественици ни съобщава слѣдѣщото писмо. Нѣе го помѣстѣми безъ да сподѣлами мислити на прѣтелѣтъ си:

„Въ послѣдніятъ си брой Гайдѣта да са наѣла да изобличава кореспонденциѣтъ за панѣгорскитѣ чорбаджіи помѣстени въ Съвътнѣкътъ, и да оправдава рускитѣ на мѣренія на Г. Чолакова. Наистина нѣе не мислѣхме издателѣтъ на Гайдѣта до толкова прѣдаденъ на рускитѣ шпиони; нѣе той са показува сега публично за такѣвъ човѣкъ.

Онова което кореспонденциѣтъ са казали относително за Чолакова е чиста истина. Нѣе нѣе само потвърждавани че е руски агентъ и че има руски намѣренія, за когото са съвѣтуваме панѣгорскитѣ граждани да го отстранѣтъ отъ градѣтъ си, но още нѣе сме готови да дадемъ и необорими доказателства въ нужно врѣме.

Следователно добръ щѣше да сторѣ издателѣтъ на Гайдѣта да слугува по искрено на народѣтъ си и да внимава по-добре въ нѣеговитѣ интереси.

КОРЕСПОНДЕНЦИИ НА УРЦИЯ

КАЗАНЛЪКЪ, 2 СЕПТЕМВРИ. — Въ послѣднитѣ бройни на почтеніятъ ви вѣстникъ видѣвъ една статія изъ отечествого ни която хортуваши за панѣкидарскити училища. Кореспонденциѣтъ ви са уплакуваши ощи за дѣто е страдалъ отъ грубата метода която употребиѣваха тогази даскалити ни.

Нѣе нека не мисли кореспондентинѣтъ ви чи само въ прѣминалитѣ врѣмена са употребаваши тѣзи метода. Днесъ тѣ е пакъ сжѣтата, нѣе само съсъ туй измѣненіе чи напѣрѣшъ тѣ са казуваши панѣкидарска а пакъ сега дѣрварска. Забелѣжете чи нѣе не хортуваши чи тѣзи метода е употребена по сичкити училища. Далечъ отъ назн тѣзи мисѣлъ. Защото имамѣ училища снабдени и съсъ добро управление.

Съгласіето прави силѣта, казуваши едно врѣме единъ философъ. Преди нѣколко прѣе нашити съграждани сполучиха да са помиратъ помежду си и да съгласѣтъ трити махли, благодареніе на просвѣтителити мисли на Паназо-

глу, главенъ чорбаджіи въ градѣтъ ни. Съсъ този начинъ нѣе сполучихми да составимъ едно главно училище, отъ трима учителіе.

Това училище не е подъ управленіето на чорбаджити, нѣе подъ управленіето на младити ученолюбиви и еснафити. То е подъ надзира-ніето на Велиѣна. Нѣе са надѣвами да събѣремъ единъ день плодovitи на това братско съгласіе, ако младити удѣржѣтъ достойно повѣдѣніето си. Безъ постоянство и безъ курѣжъ нѣеко работа не можи да земѣ добѣръ край.

Тѣж не е и съсъ кѣренцити. Тѣхното училище е въ голямо растрѣйство. То има двама учителіе, нѣе и двамѣта неспособни. Въ това училище има дѣца възрастни отъ шеснайсетъ, седемнайсетъ години; нѣе какъо знаѣтъ? нищо. Губитъ си врѣмето на вѣтърѣтъ. Едно училище цѣлѣти когито има добри учителіе; тѣж сѣщо и единъ ученикъ са убразовава и изучава когито има пакъ добри епитропи и добри учителіе.

За да разумѣешъ състояніето на едно училище трѣбува да видишъ какви са учителити или по-добѣръ какви са епитропити. Епитропити не сж освѣнъ сапунджіи, бакали Следователно какъо отбиратъ такѣви хора? нищо, и съвършено нищо. Какъ можѣтъ прочее да са трудѣтъ за поправѣта на училището?

По причина на слабити, нѣека кажимъ думѣта, на ничтожити науки които са прѣдѣватъ въ това училище, много ученици изѣбѣаха, къту виждаха чи губитъ златнитѣ си врѣмена, и отидоха да са учѣтъ въ новото главно училище. Тамъ тѣ намѣриха прѣбѣжището си.

Нѣе единъ отъ епитропити на кѣренското училище къту са научилъ за тѣзи работа струѣва хабѣръ чи ако тѣзи момѣта не са прово-дѣтъ на мѣстѣта си отъ дѣто са дошле, ще земѣ мѣрки и ще стане причина да са затвори училището. Разгѣвѣенъ и ядосанъ, той отивѣта наклѣветѣюва на конакѣтъ бащити на избѣгналити момѣта, къту прѣтѣвни на епитропити и на даскалити.

Бащити на момѣтата са затвориха. Ощи отъ момѣтата дѣто нѣмаха бащи са зотвориха сами тѣ. Нѣе благодареніе на управителити на новото училище, тѣ сполучиха да ги пуснатъ въ дваѣсетъ и четири сахѣти вѣтрѣ. Реченіѣтъ чорбаджіи кѣздиса много; нѣе какъо ще направи? Напѣрѣшъ зорѣбѣжѣтъ минуваши; тѣж го искаха врѣменѣта. Днесъ минуѣва слободѣта; тѣж го искатъ врѣменѣта. Напѣрѣшъ старити деспотѣваха; сега доди редѣтъ на просвѣтителити да деспотѣуѣтъ. Веръ сичко нди на врѣмето си? —

ЕДРЕНЕ, 3 СЕПТЕМВРИ. — До сега на никому не е дошло на умѣтъ че и тука има Българе та да ги похвали или настави, за това азъ съ простодушіе прихѣждамъ да честитѣ на редактора новѣи вѣстникъ Турция и да съобщѣ на читателити нѣщо ново и за нашѣте тукашини Българи.

И тука има Българе, които ни по цѣла България ги има. Нѣе тука сме като на други свѣтъ, и тукашинѣ Българе сж други. Нашѣте тука съ исполнителски крачки пристѣпатъ къмъ простотата и овчарството. Тукашинѣ Българе толко дълбоко сж заспали щото, Съвътнѣкътъ сичкіи си умѣ да излѣе не можи ги свѣсти. Гайдѣта и нѣхъ да си пукне неможи ги разигра. Българската Пчѣла крилатѣ си да испокѣса пакъ никаква помощъ?

Училищата успѣватъ наопаки; тѣе отъ день на день сж испразватъ и останали сж съ по петнадѣсетъ дѣца и тѣ немогатъ още гащитѣ си да врѣжатъ. Въ грѣцкитѣ училища има посто, по двѣста дѣца Българѣта, а въ българскитѣ кукумявкитѣ кукуватъ и учителити сто-

итъ въ праздин училища като вампир и обикалатъ станиците. Въ гръцките училища ако и безъ пари не учатъ, нашите Българи пакъ ходятъ при гръцките главатарии та нивъ ся молихъ да прѣматъ дѣцата нивъ като нивъ плащатъ по тридесетъ гроша на мѣсецъ за дѣте, и пакъ безъ благодарение ги прѣматъ че было малко. А сѣбни сѣ да ги пращатъ на свонти български училища дѣто безъ пари учатъ? Но какъ така щели да ги пращатъ ако незнали гръцки? първо трѣбало да ся научатъ гръцки, защото Христосъ бълъ Гръкъ и гръцки проповѣдувалъ, и че отнапредъ, нѣмало было Българи и български дзыкъ, но сега бълъ скоро излязълъ. Колко голѣма сѣлпотъ? бе човѣче? има двѣ тры, или най-повече десетъ години какъ си дошълъ отъ Българинъ, че тамо какъвъ языкъ говорѣхъ и какъ читалъ, се гръцки ли, и човѣцити се Гръци ли сѣ? Тукашнитъ хора сѣ научили, та и тѣ сами себеси незнахъ какъвъ сѣ. Ако незнало дѣтето му гръцки, было грѣхота и Гръцкити щели да нивъ сѣ сѣмѣжтъ. Пълнятъ гръцките даси а свонти училища оставатъ тѣй пунти за сѣмѣхъ на Гръците и на другити народи. До сега не съмъ чулъ отъ нѣкой Българинъ който да говори по своя си бащинъ языкъ български но се гръцки и турски? по-добро ще да сторятъ ако говорятъ само по турски защото е срамъ за нивъ като незнахъ гръцки а сѣ мѣчатъ и лгаватъ като малки дѣца. По-голѣмъ срамъ е за нивъ защото, като сѣкой Гръкъ ги знае че сѣ Българи и незнахъ да говорятъ и сѣ мѣчатъ. Погнусавя ся наистина на човѣкътъ гръцки языкъ, ако и да има охота да ся учи, отъ такъва миглювцы, които като незнахъ гвусѣтъ само чуждити языки. Най-голѣмъ срамъ е пакъ на нивъ, като сѣ мѣчатъ да утѣрѣтъ Гръцките чи и тѣ сѣ Гръци, а не поглежда че има на главѣтъ си шапкѣ отъ цѣлѣ кожѣ, и на краката царули вълнасти, и че жената му носи още сукманѣтъ когото е донесла отъ Българія.

Ако попиташъ нѣкое Българче какво е? то ще ти отговори че е Гръкъ, и че баща му бълъ сѣ наричалъ киръ Иоанни, а майка му кокона Ралица. Отъ Радо ралица, а отъ Иване Иоанни. Азъ още не съмъ видѣлъ кокона съ сукманъ и сѣ царули. Като сѣ връхъ между Гръците и нивъ сѣ подназуватъ, а не сѣ утѣчатъ че нивъ испразватъ кисийките, та немогѣтъ да си приутихѣтъ ни дрѣхите отъ гърбѣтъ, ни да си купѣтъ по едни обуца на краката? За свонти сѣ училища нѣматъ пари, а за гръцките иматъ и сѣ шепѣ даватъ?

Едрененците иматъ обичай презъ този мѣсецъ да ходятъ сѣкой седмичъ на расходъ по лозята. Сѣкой човѣкъ за една расходка похарчва по четиридесетъ гроша само за да ся наядѣ и упий, и послѣ пацъ цѣла седмичъ ще ходи да ся трени да работи за да спечели и за другѣтъ недѣлѣ. Чрезъ дѣлѣ мѣсецъ сѣкой човѣкъ можи да похарчи най-малко петстотинъ гроша само за вѣтарѣтъ а нѣматъ пари да поддържатъ училищата си. Покойни чорбаджи Найденъ направилъ двѣ училища, машко и женско, и оставилъ едно количество пари за да ги даватъ сѣ ливѣта да поддържатъ училищата. Нашите господиновици си ги расподѣлиха помежду си, и сѣкой зема по нѣколко хиляди ушъ че сѣкой ще имъ плаща ливѣтъ. Подиръ нѣколко години гледамъ че, сѣкой който бѣши земалъ отъ тѣи пари, станалъ желепниѣ и са здобилъ сѣ овце, дажи и конани които бѣхъ доди врѣмѣ за да съберѣтъ ливѣтъ, та да платѣтъ на учителя: хисапъ правихъ, събори сѣ събирахъ, незнамъ що смодихъ, правѣхъ, освѣтъ дѣто ливѣтъ нѣма, но и майкѣтъ изнѣтрахъ, и тѣй притопихъ паричите въ овце. Сега сѣки си прави кѣфа и цѣлъ денъ пушъ тютюнъ расходъ

да ся изѣ градѣтъ; слуги фаѣжъ, слуги испраѣжъ, и тѣй си поменува сѣ школскити пари. А училищата тѣй пунти стоятъ безъ дѣца и никой не зашинува покрѣи нивъ. Въ тѣхъ прѣдаватъ псалтири, наустици и нѣкой книшки малки, които сѣ правели тука протестантите. Женското училище бѣхъ го дали сѣ нирѣ на Гръците за да си учатъ момичетата; сега и тѣ го оставихъ и тѣй сѣди затворено.

Най първите ни човѣци станали по зли, и най простити по противни отъ Гръците. Сичкити ни първенци сѣ отъ единъ коренъ наречени отъ прѣкорѣтъ нивъ кѣ рѣкоци. Сѣкой отъ нивъ е опредѣленъ отъ Гръците на работа. Единиѣ е станалъ свѣцаръ на гръцкѣтъ черкува, други пакъ деректоръ на училището. На първиѣ непрестанно стои затикнато перото на феѣсъ му, и книжъ вѣржѣтъ му; сѣки денъ обикхожда изъ вѣтрѣ черкувата и дѣто има направено, или неистрито избѣрше истрие сичко нарежда; зеръ и той ша сѣ труди да изпълнява длѣжностити си. Другиѣ между сичките най-малѣ сѣ е уловилъ въ едно гръцко капанче, и му сѣ турнали юлари та си го разводѣтъ на кадѣто щѣтъ. Наближава и той да сѣ зѣрчи, и тѣй сичкити други. Неѣжъ да описувамъ за сичкити, защото ще имъ стане мѣчно и ще ся сѣрѣдѣтъ; но ако познахъ сами заблудѣнието си, трѣбува да сѣ не сѣрѣдѣтъ, но да сѣ поправятъ.

ГАБРОВО, 10 СЕПТЕМВРИЯ. — Вие сте познали доста добръ прѣтелството ми кѣмъ вази ощи когито са учихи въ французското цареградско училище, за да са утѣрѣти добръ за точнотѣта на настоящити ми новини. Тѣ сѣ прави, и азъ не ви ги слобочувамъ за друго освѣтъ защото сте близо до царското правителство, и можите твърдѣ лѣсно да ми ги обадити.

Отъ нѣколко врѣме наисамъ нашити граждани сѣ зели една нова вражда срѣщу нѣкой сѣ чорбаджинъ, вражда толкови праведна колкото и неспосна. Злоупотреблѣнието които ставѣтъ тука отъ тѣзи чорбаджинъ, не ставѣтъ тѣй нѣдѣ другадѣ. Тѣ потѣпкуютъ правдата и отварятъ пѣтитъ на неправдата.

Тѣй наприимѣръ ако нѣкой гражданинъ, разумѣва-са сиромѣхъ, да поиска нѣкой правдинѣ отъ нѣкой чорбаджинъ или мекере, чорбаджинѣти ставѣтъ сички на кракъ и го свалѣтъ доло. Този гражданинъ е задѣлженъ да са оправи и до управителятъ на градѣтъ. Нѣ тогизъ той по заѣ пострадава. Управителятъ безъ да испитува работата на сѣки единъ човѣкъ, споредъ царскити закони, дава правда сѣ на чорбаджинѣти, благодарение на вѣлиѣнето нивъ което иматъ при нѣго. Тогизъ.... Богъ да та упѣзи....

Тука имамъ въ срѣдъ градѣтъ една салхана които принадлежи на единъ отъ тѣзи чорбаджинъ. Мирѣзници сѣ истрѣсливи по това врѣме. Сичкити граждани желѣтъ щото тѣзи салхана да са примѣсти на вѣнъ отъ градѣтъ; защото е уморѣла до-сега безбройни хора. Нѣ кой да са потруди?

Ако дрѣжне нѣкой да кажи противното, чорбаджинѣти сѣ готови да го изѣдѣтъ сѣсъ парцѣлѣти наедно. Презъ такъви работи човѣкъ е насилѣнъ да си наляга черѣжѣта и да стои хладнокрѣвѣнъ глѣдачъ на сичкити неприяности на градѣтъ. И вие да сте тука пакъ сѣщото ще правитѣ; защото тука вѣлиѣнето на чорбаджинѣти е бирѣсъ сербѣсъ.

За да са поправѣтъ тѣзи нѣща, нужно е да обѣрни самѣжѣтъ управителятъ внимѣнието си. Презъ нѣколко врѣме Голѣмѣтъ Ве-зиръ бѣше отправилъ едно окрѣжно писмо до сичкити управители въ което имъ порѣчуваши да глѣдатъ добръ мисѣти си и да изпълняватъ строго сичкити работи споредъ законити на царѣвѣната. Тѣй сѣщо направѣ и Шѣнхъ

сѣлѣмѣнѣтъ до сичкити кадиѣ. Нѣ нѣе вѣждами чѣнѣградскѣтъ ни управитель не са грижи тѣждѣ за изпълняванѣето на тѣзи царски заповѣди,

МАНАСТИРЪ, 8 СЕПТЕМВРИЯ. — Голѣми прѣготовѣлѣни ставѣтъ тука за пристѣгѣванѣето на Н. П. Хюсни-пашѣ, главѣниѣтъ ни новъ управитель. Конакѣтъ на правителството кѣту са тури на расположѣнието му отъ Сердаръ-Екрема, фанаха сега да го украшава. Новината за наименованѣето на Хюсни-пашѣ произвѣде една всеобща радостъ, и дочкуванѣето което му прѣготовѣватъ жителити отъ градѣтъ са вѣжда да стѣни тѣждѣ хубаво.

Двѣсте и педесетъ черѣшкѣти фамилиѣти пристѣгнаха отъ нѣколко дѣна за да са посѣлѣтъ въ различнѣти окрѣжѣти на манастирѣскѣтъ сѣндѣжѣкъ. Слѣдъ кѣту са научѣ за тѣзи работѣ. Н. П. Хаджи Али пашѣ испроводи завчаски на посрѣшнуванѣе зѣтитъ си Сюлейманъ-бѣй чѣкъ до Острово отъ дѣто са отправахъ фамилиѣти по фамилиѣти до окрѣжѣята които са бѣха опрѣдѣлили отъ напѣрѣшъ. Заповѣди са дадохъ на мѣюдюрѣти по окрѣжѣята за да можѣ да са приберѣтъ по добръ и да имъ са дадѣтъ потрѣбнитѣ нѣща. Една комисѣя са отрѣди за да помогни на тѣзи злочѣстници и билѣ единѣдоста голѣма сума пари са събра и са тури на расположѣнието на мѣстното началство.

Благодарение на енергическитѣ мѣрки които зѣма Н. П. Али-пашѣ, прочутѣтъ главатарѣтъ на хѣйдутиѣ Алданчѣли който упуствошавѣши отъ седемъ мѣсеца насамъ провинѣята ни сѣсъ една чѣта разбойницѣти са уби въ една битка които зашѣтитѣта направѣха въ едно село малко далѣкъ отъ Перлѣпе. Ето най сѣтъ провинѣята освободѣна отъ единъ човѣкъ който обезпоковѣваши почти сѣкоги бѣдинѣти селѣни.

Панаирѣтъ на Перлѣпе са свѣрши. Споредъ монѣти свѣденѣи, алѣхъ-верѣшитѣти които станали предѣствѣтъ една сума отъ двѣдѣсетѣ и единѣ милионъ и шѣстотинѣ и седемѣнайсетѣ хилѣди гроша. Въ тѣзи цифѣра вѣнѣсанѣята на Инглѣтера са вѣскачуютъ на осѣмъ милионѣ и стѣтирѣ стотинѣ хилѣди гроша; вѣнѣсанѣята на Герѣмѣниѣ, седемъ милионѣ и двѣсте хилѣди гроша, а произвѣдѣниѣята отъ вѣтрѣшнѣостѣта на Турѣя до чѣтирѣ милионѣ и осѣмъ стотинѣ хилѣди гроша. Отъ седемъ хилѣди и сто и шѣсть бѣловѣи стоѣи вѣнѣсени, три хилѣди и петстотинѣ и чѣтирѣсетѣ и единѣ са продадохъ презъ панаирѣтъ. Вѣнѣсанѣята са уловѣнѣха тѣзи година отъ хилѣда и седемъ стотинѣ и шѣсть бѣла; нѣ при сичко това, продажитѣти ако ги сравнимъ сѣсъ продажитѣти отъ миналата година не излязѣха по значитѣлни. Една чѣсть отъ продажитѣти стѣна на чѣтъ, а другѣти сѣсъ ваде на три, шѣсть и осѣмъ мѣсеца. Наистина тѣзи година панаирѣтъ стѣна по-добѣръ и сѣсъ по-много чѣшѣтитѣ стоѣи отъ колкѣтъ миналитѣ години; нѣ дѣнѣ тѣждѣ малко купувѣчи сѣ авѣихѣ.

ПОЛИТИЧЕСКИ ИЗГЛѣДЪ.

Новинѣти които пристѣгнаха отъ Европѣа сѣсъ послѣдѣната поща относѣтелно за прѣговѣритѣ отворѣни между парѣшкѣиѣтъ кабинетѣтъ и турѣнѣскѣиѣтъ за едно рѣшѣние да дадѣтъ на римскѣиѣтъ вѣпросъ, не управѣватъ никакъ депѣшѣята отъ миналата слѣбота които извѣстѣваши сѣключѣванѣето на единъ трактѣтъ относѣтелно за напускуванѣето на Римъ отъ Пѣпѣта до едно ваде на двѣ години.

Обаче, споредъ нѣкой сѣ вѣстѣвѣици, не

са касай, споредъ както казуваши депешата за напускуването на Римъ отъ Папата до едно ваде на двъ години, нъ за испразнюването на този градъ на французкити войски. Единъ трактатъ на когото условията сѫ още несвършено познати, са билъ подписанъ на 15 того въ Паришъ помежду Франция и Италия. Споредъ този трактатъ Римъ трѣбува да са испразни свършено отъ сега до двъ години; нъ нѣма да стоятъ въ нѣго нити италијанскити войски; и чи Флоренция щяла да стане столицина на новата Италия. Вѣстникъ ле Пен на когото положителниятъ характеръ знаатъ веки нашити читатели, са вижда да дава на тѣзи мѣлви кѣту ги обнародува, една извѣстна точнотия.

Истинна ли е сега чи въ Италия извѣстието на този трактатъ прозвѣло едно лошо впечатление, чи смѣненія станали въ Туринъ, и чи министерството на Виктор-Емануила са намѣрило насилено да си да оставката. Потвърждаватъ го нѣкой вѣстници. Нъ прѣди да кажимъ нѣщо, по добръ е да почакаме нови свѣденія.

Дано-германската распрѣ са влѣче сѣмъно безъ да направи нѣкоя крачка която да я приближи на едно рѣшеніе. Сѣни са пита защо вържатъ толкова полѣка тѣзи работи, и защо не са унищожи армистіята която са свършували на 15 того. Много приказки ставатъ нарочно за това, и ние ще туримъ слѣдующата която германскити вѣстници намиратъ за точна.

Отъ нѣколко врѣме на насамъ германската преса си прави отзивки (на нѣкакви си безпокойства) зачѣти въ политическити кръгѣща, по причина на едно ново положение което биле вели англичкитъ кабинетъ и рускитъ въ данемарскитъ въпросъ. Англичтерата и Русія примолени отъ Данемаркіа натегнували много силно върху рѣшеніята сѣдючи най-напрѣшъ въ Виена и въ Берлинъ; сѣтъ такъвъ начинъ щото днесъ готвятъ са, да направятъ личното сѣединеніе на герцогщинити сѣтъ Данемаркіа.

Една таквази работа ще намѣри безъ друго една жива оппозиція въ Германия, и въ Прусія най-много, дѣто воинската партія и партіята на противодѣйствието бѣха алащисали на идеата на едно просто и чисто присѣдиненіе на герцогщинити сѣтъ пруската монархія.

Сега пакъ става приказка за прѣговори помежду Нѣмція и Прусія по причина на трактатъ за франго-пруската търговия когото тѣзи парва сила искаше да поправи. Въ тѣзи цѣль тя не кандисува само чрезъ дипломатически пѣтица, тя учреджа и слобранія. Интересътъ който виенскитъ кабинетъ зема въ тѣзи работа е такъвъ щото трѣбува да му отдадеми сичкити тѣя приговѣренія и сичкити тѣя умилкуванія къмъ Прусія отъ нѣколко мѣсеца насамъ.

Единъ търговски трактатъ е още въ пѣтицѣ на прѣговори помежду Франция отъ една страна и Швеція и Норвегія отъ друга. Споредъ единъ вѣстникъ, отъ Стокхолмъ, тѣзи сили сѣ съгласили сега въ сичко, което са относно особно до шведскити интереси. Нъ разискуваніята не сѫ са

заклучили още по причина на нѣкой спѣшки подигнати отъ Норвегія.

Споредъ вѣстникъ ла Нувель Пресъ Либрѣ, конференцити относително за търговскити въпроси които отвѣратъ мѣсто на много приказки помежду Нѣмція и Прусія са отворили сега наскоро въ Прага.

Италия повикала ескадрата си и не оставила освѣтъ една гимія у Тюнисъ, както Франция и Англичтерата. Това го извѣстия телеграфътъ. Нъ споредъ други новини, сичко не са е свършило още. Хазнадарътъ подига войски за да покори Арапити. Тѣзи войски биле много лошава: тѣ трещатъ хората билъ и денемъ.

Колкото за Хейдеръ-ефенди, макаръ и да му испроводи Високата Порта заповѣдь да си доди въ Цариградъ заедно сѣтъ турската денія, никоя отъ геминити не прави още приготвенія за трѣгнуване.

Въ Атина препирнити са умложавали помежду елленскити депутати и юнийскити. Единъ отъ тѣзи послѣднити казалъ въ едно събрание: „Виждамъ, господа, чи ние не на нѣмрихми, тука едно добро докачуваніе; можи това да е станало отъ наши. Ние ви устрѣваме че ако работити вържатъ сѣтъ тѣй, ние ще са оттеглимъ отъ тука.“

СѢБАКВИ НѢЩА И НОВИНИ.

— По царска заповѣдь: Самияхъ паша, главатаръ на воинската мисія проведенъ въ Франция за да присѣтствува на талимтити въ Шалонъ, са вѣскача на чинъ Ферикъ и са наименува командантинъ на видинскитъ гарнизонъ на мѣсто Неманлъ-паша.

— Н. Ц. В. Султанътъ благоизволи да даде нишанити Османіе отъ четвѣрти класъ на Хасанъ-ага, главатаръ на бекѣити въ столицината.

— Князъ Мюрадъ има честь да са прѣими отъ Н. Ц. В. Султанътъ въ юшкѣтъ си на Терапіа.

— Числото на черкезити които пристигнаха тука сега наскоро са вѣскача на 6324 души.

— Научаваме са чи надпрѣпусканіята на конѣти ще стани идущата сѣбота на кеатханата. Първата награда ще бѣди отъ 250 лири дадена отъ Н. Ц. В. Султанътъ.

— Пишатъ отъ Албанія чи тѣшка болѣсть са явила помежду добичетата. Тѣзи болѣсть са разивала отъ день на день повече и правела големи опустушенія.

— Споредъ нѣкой разни писма отъ Паришъ чиновницити на воинската мисія проведенъ въ Паришъ отъ Високата Порта за да присѣтствуватъ на талимтити които ставатъ въ полето на Шалонъ, са представили отъ Н. П. Джемилъ-паша на министърътъ на външнити работи и на министърътъ на войната. Този послѣднитъ министъръ, казуватъ писмата, даде заповѣди да посѣятъ по главнити мѣста на французската артилерія.

— Казуваатъ чи чорбаджити са занимавали тѣзи недѣля за положеніето на въпросътъ и за редакціята на Сѣвѣтникъ тѣ. Кѣту са научимъ подрѣбно върху какви точки са занимавали, ние ще извѣстимъ на нашити читатели.

— Споредъ новинити които прѣихми отъ Македонія, тетерита на панеленизмътъ земала отъ день на день по големи сѣразмѣри по тѣзи страни.

— Тѣзи недѣля прѣихми една кореспонденція отъ Бургасъ която ни описува обиранието

на едно число пѣтици изъ Цариградъ въ околностити на Карнабатъ.

— Казуваатъ чи Гръцити правили миналата недѣля събрание въ патриаршіята за да разгледатъ поправаніето на послѣднити уставни.

— Писмата които прѣихми отъ Кюстендилъ са уплакуватъ отъ злоупотреблѣніята на тамкашиятъ владика. Писмата казуватъ чи народътъ билъ твърда раздренъ сръщу този фанариотинъ; нъ нѣма друго какво да прави: трѣбува да търпи.

— Казуваатъ чи царското правителство ще земи сега скоро нови мѣрби за сѣгражданіето на кѣщата въ столицината. За да са избѣгнатъ честити янгѣни които ставатъ тука, онзи който е кѣждеренъ да си направи кѣщата отъ кевгиръ нѣма да му са дозволява да си и прави отъ джѣки. Нъ онзи който неможи, ще бѣде длѣженъ да издига единъ дуваръ помежду неговата кѣща и сѣсѣднити за да неможи, когато става янгѣнъ, да са съобщава огнѣнъ и на другити зданія.

— Споредъ новинити които прѣихми отъ Видинъ, духовити на народътъ, много биле злѣ расположени на тамкашиятъ фанариотски владика. Тѣ ни и излагатъ и причинити на това раздраженіе. нъ ние разсѣдихми за добръ да ги примѣлимъ този пѣтъ.

— Н. Ц. В. императорътъ на Мексика опрадели преди нѣколко врѣме за свой посланикъ и извѣренъ министъръ при Н. Ц. В. Султанътъ Г. Мартинеза Деларіо. Н. П. ще представлява императорътъ Максимиліана и при царятъ на Гръція.

— Черкезити не преставатъ да напуцатъ пустинити на Русія. Тѣзи недѣля пристѣгна едно големо число което ще са испрати по вътрѣшностити на Турція.

— Въ единъ отъ послѣднити си бойни побѣхми извѣстили, споредъ европейскити вѣстници наименованіето ще за петъ години на Даугъ-паша управителъ на Либанъ. Днесъ едно царско праде потвърждава наименованіето му. Кѣту са направи единъ особитъ протоколъ за тѣзи цѣль помежду Високата-Порта и петътъ големи сили, уставътъ за управленіето на либанската планина, заключава сега улѣжненіята които изискува тригодишнитъ опитъ.

— МЕСЕЦОСЛОВЪ за година 1864-та който съдържа сичкитѣ бжлгарски народни светци и празникѣте на Католицѣте и на Мюсюлманитѣ, заедно съ едно звездобойско предказване за сѣщѣ-тѣ години. Освенъ бжлгарскитѣ светци, тоя месецословъ обема едно летоисчисленіе съ памятостойни приключенія, извлечени отъ бжлгарскѣ повѣстности.

Тоя месецословъ са дамира за проданъ у Петра П. Карапетрова въ печатницѣ-тѣ на Сѣвѣтникъ тѣ при бжлгарскѣтѣ народни черковѣ въ Цариградъ на Фенеръ. Цѣната му е 60 парѣ.

ПО ИМПЕРАТОРСКА ЗАПОВѢДЪ

Компанія за научна фабрика у Пловдивъ. Сермія лири турски 2,000, раздѣлени на 2,000 акціи, всякоя по една лира турска, съ помощъ да са умножава серміята, която за това прѣдприятіе ще бѣде вѣскачена до 5,000 л. т. Н. И. В. Султанътъ благоизволи да прѣеме 250 акціи.

Акціити са плащатъ въ бронъ и са оставени за проданъ десѣтъ дена до 27 Септември: тѣ са написани турски и французски и сѣ подписани отъ кассіера г. Н. Астарджиоглу и отъ директора. Уставътъ са раздана всякому който поинѣшае.

Канторътъ на компаніята са махожда на Паназъ-хия — Директоръ, П. Богоровъ.